

فرهنگ زنگر

فرهنگ و هنر

سه‌شنبه ۱۶ مهر ۱۳۹۸

۱۲ | ۹ صفر ۱۴۴۱ | ۸ اکتبر ۲۰۱۹ | سال سی و دوم | شماره ۹۰۸۲ |

خبر

ماه‌چهره خلیلی در گفت‌وگو با «قدس»:

فیلم «یادم‌تو را فراموش» متفاوت از ماجرای شهلا جاهد است

فیلم‌های «یادم‌تو را فراموش» و «تصوریم در آینده نیست» که هر دو در انتظار اکران هستند. وی با بیان اینکه قصه فیلم «یادم‌تو را فراموش» فیلمی نزدیک به واقعیت است به خبرنگار ما گفت: گویا آقای ناصر محمدخانی، چند ماه پیش شکایت کرده بودند که فیلم اکران نشود به‌نظرم ایشان اصلاً فیلم را ندیده و اگر فیلم را ببیند، متوجه می‌شود که داستان خیلی متفاوت از واقعیت است. حتی برخی که فیلم را در جشنواره فیلم فجر دیده بودند می‌گفتند این فیلم چقدر نگاه مردانه دارد و شخصیت زن در این ماجرا، بد جلوه داده شده است.شکایت ایشان بسیار عجیب بود.

خلیلی با بیان اینکه نقشش جذابی در فیلم «یادم‌تو را فراموش» دارد، درباره آشنایی‌اش با ماجرای شهلا جاهد گفت: پیگیر این ماجرا بودم، زمانی که تازه به ایران برگشته بودم. البته در زمان ساخت فیلم «یادم‌تو را فراموش» هیچ‌الگویی از آن ماجرا نگرفتم.یا تأکیدی نشد که مربوط به آن داستان است. فیلم خیلی متفاوت از آن ماجراست و کلاً یک داستان دیگر است. شاید الهامی از آن ماجرا باشد ولی اصلاً آن داستان نیست. وی با بیان اینکه افسار مختلف جامعه باید نسبت به اقتباس‌های سینمایی از اتفاقات واقعی معطف‌تر بشوند، گفت: گویی عده‌ای فقط می‌خواهند اعتراض کنند در حالی که هنر قرار نیست کسی یا کس‌ای را در یک روایت تاریخی یا واقعیت رخ داده، متهم کند. ای کاش دست فیلم‌سازان برای روایت داستان‌ها و گفتنی‌هایی که باید گفته شود، بازتر شود.

در قالب سلسله نشست‌های «در پناه کلمات» انتشارات به‌نشر صورت می‌گیرد

رونمایی از مجموعه «قصه‌های احکام برای کودکان» همزمان با روز جهانی کودک

به‌نشر و با مشارکت اداره‌کل کتابخانه‌های عمومی خراسان رضوی در بزرگ‌ترین کتابخانه عمومی کشور در مشهد خبر داد. به گزارش روابط عمومی به‌نشر، حسین سعیدی با اعلام این خبر افزود: مراسم رونمایی از مجموعه ۶ جلدی «قصه‌های احکام برای کودکان» نوشته حجت‌الاسلام مرتضی دانشمند که توسط انتشارات به‌نشر برای کودکان منتشر شده است، در قالب سلسله نشست‌های تبلیغی- ترویجی«در پناه کلمات» همزمان با روز جهانی و هفته ملی کودک و با حضور نویسندۀ این مجموعه، چهارشنبه ۱۷ مهرماه در مشهد برگزار می‌شود.

وی ضمن قدردانی از همکاری و مشارکت اداره‌کل کتابخانه‌های عمومی خراسان رضوی برای هماهنگی و برگزاری این برنامه عنوان کرد: مراسم رونمایی از مجموعه «قصه‌های احکام برای کودکان» هفدهم مهرماه ساعت ۹ صبح در کتابخانه مرکزی امام‌خمینی(قدس سره) مشهد به عنوان بزرگ‌ترین و مجهزترین کتابخانه عمومی کشور واقع در کوی آب و برق، ضلع شمال غربی میدان حرمشیه مشهد برگزار می‌شود.

سعیدی با دعوت از علاقه‌مندان به کتاب و کتابخوانی برای حضور در این برنامه رونمایی از مجموعه ۶ جلدی «قصه‌های احکام برای کودکان» تألیف حجت‌الاسلام مرتضی دانشمند که در گروه کتاب‌های پروانه انتشارات به‌نشر ویژه کودکان به چاپ رسیده است، با زبانی ساده به بیان احکام عملی دین به کودکان می‌پردازد.

مدیرعامل به‌نشر با اشاره به این مجموعه ۶ جلدی که تصویرگری آن را مجید صابری‌نژاد بر عهده دارد، ادامه داد: «به باغ نماز خوش آمدید»، «جایزه پدری‌زرگ»، «همزاهای کلافی»، «از طلا به طوطی»، «ملاقات با ششیر» و «زوزی که ماه دلش گرفت» عناوین این مجموعه را تشکیل می‌دهند که با زبانی ساده و شیوای به بررسی احکام عملی نماز، وضو، طهارت، نجاست، تقلید، تیمم، غسل، پوشش، قسَم، وقف و… برای کودکان گروه سنی هشت تا ۱۰ سال می‌پردازد.

یادآور می‌شود: حجت‌الاسلام مرتضی دانشمند، نویسنده، شاعر کودک و نوجوان و پژوهشگر قرآنی، مؤلف آثار گوناگون ادبیات دینی برای کودکان و نوجوانان همچون «فرشته‌ای در زمین»، «نوجوان می‌پرسد» پاسخ به پرسش‌های مذهبی نوجوانان، «از نزدیکات آغاز کن»، «دعای گنجشک‌ها»، «امیران کوچک» و… است. علاقه‌مندان برای آگاهی از اخبار به‌نشر و مشاهده و تهیه سایر محصولات انتشارات آستان قدس رضوی می‌توانند به نشانی اینترنتی **www.Behnashr.com** یا فروشگاه‌های سطح شهر مشهد و نمایندگی‌های سراسر کشور مراجعه کنند؛ همچنین سامانه پیامکی به شماره ۳۰۰۳۲۰۹ با کانال اطلاع‌رسانی به‌نشر از طریق پیام‌رسان‌های بله و ایتسا به آدرس behnashr@ نیز از دیگر راه‌ای برقراری ارتباط با این انتشارات است.

ارکستر ملی ایران «پوئم سمفونی آب تشنه» را اجرا می‌کند

ارکستر ملی ایران تازه‌ترین کنسرت خود را به رهبری میهمان سهراب کشف در روزهای اول و دوم آبان ماه ساعت ۱۹ و ۳۰ دقیقه در تالار وحدت روی صحنه می‌برد. دراین کنسرت «پوئم سمفونی آب تشنه» اثر «محمدرضا علیقلی» توسط ارکستر نواخته می‌شود.

در این اجرا گروه کر بنیاد رودکی به رهبری رازمیک اوحانیان ارکستر ملی ایران را همراهی می‌کند.

علاقه‌مندان جهت تهیه بلیت می‌توانند به سایت ایران کنسرت مراجعه کنند

گفت‌وگو با مدیر مرکز تلویزیونی و انیمیشن حوزه هنری به انگیزه روز جهانی کودک

انیمیشن مثل چاه نفت است

افرهنگ و هنر / فاطمه عامل نیک‌ا در روز

کودک اگر نگاهی به سردر سینماها بیندازد، نه تنها خبری از اثری سینمایی یا انیمیشن مختص کودکان نیست بلکه هیچ‌کدام از فیلم‌های موجود با وجود رده‌بندی، مناسب رده سنی کودکان و نوجوان نیستند. این در حالی است که در سال‌های نه چندان دور سینمای کودک و نوجوان به نوعی معرف مسا در دنیا و از رونق خوبی برخوردار بود. به بهانه روز کودک به سراغ احسان کاوه، مدیر مرکز تلویزیونی و انیمیشن حوزه هنری رفته‌ایم و علل شرایط موجود را بررسی کرده و از ظرفیت‌های موجود در حوزه انیمیشن و سینمای کودک و راهکارهای پیش رو برای استفاده از آن‌ها گفت‌وگو کرده‌ایم.

♦ **ظرفیت‌های ایران در حوزه انیمیشن و سینمای کودک و نوجوان را چه می‌دانید؟**
در این حوزه ما استعداد زیادی از خودمان نشان دادیم و از نظر کیفی خروجی کارهایمان در سطح بین‌الملل، حرف‌های زیادی برای گفتن دارد. البته مشکلاتی هم داریم، به خصوص در حوزه محتوا ، فیلم‌نامه و مسائل زیرساختی و موارد مهمی همچون تولید صنعتی یا ادبیات مناسب تولید. منتها کار سخت‌تر که کارهای فنی انیمیشن است را خوب انجام می‌دهیم و نسبت به خیلی از کشورهای دیگر برتری داریم و به آن دسته از مشکلات فائق آمدیم. نکته بسیار مهمی که در این میان وجود دارد و یک ظرفیت جدی است، این است که ما یک جنس صادراتی را تولید می‌کنیم و اختلاف قیمت ریال یا ارزهای دیگر اینجا به موقعیت ایران بسیار کمک می‌کند. کشور ما می‌تواند در حوزه تولید ۰۰ درصدی و یا در تولید بخش‌هایی از اثر بین‌المللی ورود کند که در هر دو مورد، قیمت تمام شده محصول در ایران بسیار پایین‌تر از قیمت جهانی است و اگر شود از این ظرفیت استفاده صحیح، مناسب، درست، باسیاست و برادریت کرد، به نتایج خوبی خواهیم رسید.

♦ زمانی آثار ما در حوزه کودک معرف ما در کشورهای دیگر بود، در حال حاضر این سینما در کشور کمترین رونق را دارد، علت آن را چه می‌دانید؟

آثار کودک در دهه‌هایی در کشورمان خیلی خوب شکل گرفت اما متأسفانه از یک جایی به بعد، معدود افرادی که کار کودک انجام می‌دادند دیگر کار نکردند و تولیداتی که در سینما شکل گرفت درباره کودک بود نه برای کودک. اما به‌نظرم بحث جدی‌تر از حوزه کودک، بحث کلی درخصوص سینماست. من فکر می‌کنم متأسفانه برخی افراد به دلیل مقاصد سیاسی، در این حوزه کم‌فروشی می‌کنند. شما فیلمی را می‌بینید که پوستر و تیزر آن خیلی سرتراز محتوایش است و وقتی خانواده‌ای پول می‌دهد برای رفتن به سینما (که‌دیگر نمی‌توان به آن یک تفریح ارزان گفت، چون یک خانواده چهار نفره که بخواد به سینما برود و مثلاً یک غذای ساده هم بخورد، باید ۱۰۰ تا ۱۵۰ هزارتومان هزینه کند) چون با اثر چشم‌گیری مواجه نمی‌شود، قید سینما رفتن را می‌زند. از طرف دیگر عدم رعایت کپی‌رایت و توزیع غیرقانونی محصولات بین‌المللی، موجب شده مردم با آثار جهانی خیلی راحت‌تر ارتباط برقرار کنند. یک دوره‌ای بزرگ‌ترین تلویزیون‌هایی که در خانه مردم بود، ۱۱لینچ بود.اما این روزها کمترین اندازه ۴۰ اینچ است. یک عده از آدم‌ها لذت دیدن فیلم در سینما را هم مقداری تغییر دادند و بسا یک تلویزیون ۵۰ اینچ در خانه، تقریباً یک سینمای خانگی دارند و خیلی راحت فیلم دانلود می‌کنند و می‌بینند و سینما رفتن هم برایشان مهم نیست. ما متأسفانه افت جدی در فروش فیلم‌های سینمایی داریم، به عنوان مثال اگر بخواهیم میزان مخاطبان فیلم ه‌زارا که ۳۶ میلیارد تومان فروش داشته را حساب کنیم، با میانگین بلیت ۱۰ هزارتومانی، می‌شود ۳ میلیون و ۶۰۰ هزار نفر، (اگرهر نفر فقط یک بار این فیلم را دیده باشد). به‌نظرم اینکه در کشور ۸۱ میلیون‌ی برای پرورش‌ترین فیلم سینما فقط ۳ میلیون و ۶۰۰هزار قطعه بلیت فروخته شده باشد، آمار خوبی نیست، درحالی‌که ضریب اشتغال‌مان هم زیاد نیست و خیلی از سانس‌ها، سالن‌های سینما خالی هستند و بعضاً اکران تعطیل می‌شود چون سالن به حدصاب نرسیده است. متأسفانه این وضعیت در کل سینمای ما رخ داده و کم رونق شده است و اگر به همین منوال جلو برویم شاهد نابودی صنعت سینما خواهیم بود و می‌بینیم که در طول سال فقط چند فیلم با حمایت تولید شود.

♦ با توجه به سابقه فعالیت حوزه هنری در حوزه انیمیشن، وضعیت کنونی در این حوزه را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

از نظر فنی و تکنیکی پیشرفت‌های بسیار بالایی داشتیم و ضعف‌های ما در زیرساخت‌هاست. به عنوان مثال در همین رویداد رُیازی که مشغول

انیمیشن مثل چاه نفت است

انجام کارهای آن هستیم و اواخر پاییز برگزار می‌شود، ما در مورد شیوه ارائه طرح و متقاعد کردن سرمایه‌گذار هیچ متدی نداریم. در حال حاضر یا لایه می‌کنیم یا پارتی‌بازی می‌کنیم یا خدایی ناکرده حق‌الحساب می‌گیریم و کار را به یک گروه می‌سپاریم تا طرح به نتیجه برسد و تولید شود. مواردی که هیچ کدام از آن‌ها نه عادلانه است و نه انسانی و خدایی ناکرده موجب فساد از لحاظ مالی را در سیستم‌ها به وجود می‌آورد. به همین خاطر به سراغ رویداد پیچ رفتیم، اتفاقی که سال‌هاست در تمام دنیا رخ می‌دهد. یک ارائه هدفمند کاری خیلی جدی برای سرمایه‌گذاران، به دور از هر نوع فشار و لابی، در این رویداد ارائه‌دهنده شونده طرح را می‌بیند، شرایط را می‌سنجند و تصمیم می‌گیرند و اتفاقاً استعدادهای بروز پیدا می‌کند، نقاط ضعف و قدرت مشخص می‌شود و کارها جلو می‌رود. ما در انیمیشن، در بخش ادبیات تولید دچار مشکل هستیم، این جزو موارد زیرساختی ماست که از دانشگاه انتظار می‌رفت این موارد را جا بیندازد. ما هنوز فرق انواع تهیه‌کننده در انواع تولیدات مختلف نه فقط انیمیشن که سینما و تلویزیون را می‌بینید که پوستر و تیزر آن خیلی سردرگم از عوامل دقیقاً چیست. ما به صورت آکادمیک آموزش نمی‌دهیم که یک نفر تحت عنوان طراح کاراکتر، انیماتور، نویسنده فیلم‌نامه انیمیشن، لابی، در این رویداد شرکت می‌کند و گوشمان می‌خورد، نتیجه‌اش می‌شود همین، شما فرض کنید که مدیر یک نهاد دولتی یا وزارتخانه هستید که برای فرهنگ‌سازی نیاز دارید یک سریال انیمیشن تولید کنید که در ذهن کودکان این مملکت مفهومی نهادینه شود تا مشکلی از دوش

ما در انیمیشن، در بخش ادبیات تولید دچار مشکل هستیم، این جزو موارد زیرساختی ماست، در نقطه مقابل این ضعف‌ها، ما در مسان بسیار بسیار سخت‌فکری که خیلی از کشورهای دنیا در پیچ و خم آن‌ها مانده‌اند، موفق عمل کردیم. ما به صورت آکادمیک آموزش نمی‌دهیم که یک نفر تحت عنوان طراح کاراکتر، انیماتور، نویسنده فیلم‌نامه انیمیشن، لابی، در این رویداد شرکت می‌کند و گوشمان می‌خورد، نتیجه‌اش می‌شود همین، شما فرض کنید که مدیر یک نهاد دولتی یا وزارتخانه هستید که برای فرهنگ‌سازی نیاز دارید یک سریال انیمیشن تولید کنید که در ذهن کودکان این مملکت مفهومی نهادینه شود تا مشکلی از دوش

مملکت برداشته شود. شما برای این کار نیاز به یک تیم حرفه‌ای دارید، ولی در مقابلتان کسی مدعی است که می‌تواند خوب کاراکتر طراحی کند، یا کسی می‌تواند خوب کارگردانی کند، کسی ادعا دارد که در انیمیت حرفه‌ای است و خیلی کسی خودش را رندکار کاربلد معرفی می‌کند، اما کسی را داریم ادعا کند که کل زنجیره را می‌بیند و آن پیام را به درستی منتقل می‌کند؟ انیمیشن مثل چاه نفت است، این طور نیست که یک اثر بسازند و تمام شود. شما می‌توانید یک

♦ چرا نهادهای دولتی و سرمایه‌گذاران رقیبتی به تولید در این حوزه ندارند؟

نخست اینکه این فضا و قیمت‌ها شفاف نیست.

انیمیشن سریالی بسازید و بعد فصل‌های دوم و سومش را تولید کند یا همچنان با محصولات جانبی آن مثل اسباب‌بازی، کاغذ دیواری، نوشتافزار، عروسک و… خیلی کارها می‌توانید انجام دهید. چه کسی می‌خواهد متولی کل این موارد باشد؟ ما این شخص را نداریم. کدام یک از مجموعه‌های انیمیشنی ما یک استودیو تولیدی هستند؟ ما یکسری دفتر تولیدی داریم که این دفاتر بعضی اوقات نمی‌توانند اعتماد سرمایه‌گذار را جلب کنند که به‌نظرم اینس یکی از دلایل بسیار مهم است. از طرف دیگر بخش اعظمی از پول‌های ما پول‌های نفتی است، مالیاتی که در لحاظ قانونی بابت آن‌ها بازخواست نمی‌شویم. متأسفانه در قوانین کشور مدیران باسخت‌خوی عملکرد خودشان به‌طور مستقیم نیستند، بنابراین اینکه یک کار را با کیفیت تولید کنند یا بی‌کیفیت یا اصلاً تولید نکنند، برایشان نتیجه یکسانی دارد و به همین خاطر بعضاً رقبتی برای تولید ندارند و اساساً معتقدند شاید اگر کاری نکنند، بهتر هم باشد.

♦ ما می‌شنویم در کنار اینکه کشورهای اروپایی و آمریکا سرمایه‌گذار اصلی در این حوزه هستند، اما بیشتر تولیدات در کشورهای آسیایی انجام می‌شود، ایران تا چه اندازه می‌تواند به این حوزه ورود پیدا کند؟

سال‌هاست که صنعت انیمیشن در کشورهای مختلف دنیا به خصوص آمریکا و کانادا به مدد دوری از فضای ملتهب جنگ جهانی دوم خیلی پیشرفت کرده است. اگر تاریخ مسان بسیار بسیار سخت‌فکری که خیلی از کشورهای دنیا در پیچ و خم آن‌ها مانده‌اند، موفق عمل کردیم. ما به صورت آکادمیک آموزش نمی‌دهیم که یک نفر تحت عنوان طراح کاراکتر، انیماتور، نویسنده فیلم‌نامه انیمیشن، لابی، در این رویداد شرکت می‌کند و گوشمان می‌خورد، نتیجه‌اش می‌شود همین، شما فرض کنید که مدیر یک نهاد دولتی یا وزارتخانه هستید که برای فرهنگ‌سازی نیاز دارید یک سریال انیمیشن تولید کنید که در ذهن کودکان این مملکت مفهومی نهادینه شود تا مشکلی از دوش

جایی برای مطالعه آزاد تعریف نشده، با قیاس بین نظام آموزش رایج و نظام آموزش خلاقانه، توضیح داد: ساختار فعلی نظام آموزشی، دانش‌آموزان را موظف می‌کند فقط از روی کتاب بخوانند و حفظ کنند. در حالی‌که نظام‌های آموزشی خلاقانه مسائلی را در کتاب طرح می‌کند و از بچه‌ها می‌خواهد با مطالعه و تحقیق به پاسخ‌های مطرح شده، پاسخ دهند. آنچه در مدارس ما رایج است این است که برای کتاب سؤال، کتاب حل مسئله نوشته و منتشر می‌شود. همین مسئله بچه‌ها را بی‌نیاز می‌کند از اینکه برای یافتن پاسخ‌ها سراغ کتاب‌های دیگر

با توجه به تفاوت‌های بین ریال و ارزهای دیگر، وضعیت ما در شرایط مطلوبی قرار می‌گیرد. یک زمانی وقتی که دلار هزار تومان بود، یک انیماتور دستمزدی که به تومان می‌گرفت، وقتی به دلار تبدیل می‌کرد، شاید از دستمزدی که یک انیماتور در آمریکا می‌گرفت گران‌تر هم می‌شد. ولی در حال حاضر نه، ما اگر دستمزدهایمان نسبت به هفت، هشت سال پیش، دو یا سه برابر هم شده باشد ارزان‌تر از دستمزدهای کشورهای بیشتر توسعه یافته است و شاید با کشورهای آسیایی برابری کند. من فکر می‌کنم یکی از راه‌های ایجاد اشتغال در کشور همین فضای انیمیشن است چون استعدادهای بسیار خوب و لابی در شورمان داریم.

♦ در دنیا انیمیشن یک صنعت غظیم با گردش مالی بالاست، ما چطور می‌توانیم به سمت صنعتی شدن حرکت کنیم و جزئی از آن بشویم؟

صنعتی شدن در حوزه انیمیشن کاملاً یک علم است و ما باید بتوانیم این را نهادینه کنیم. متأسفانه دانشگاه‌های ما تأکیدشان بر تولیدات بسیار خلاقانه و هنری است که البته هیچ ایرادی هم ندارد، حتماً از مجموعه تولیدات انیمیشنی کشور، درصدی باید به تولیدات هنری و جشنواره‌ای بپردازد. ولی این نسبت به آن چیزی که مسا به آن می‌گوییم صنعت انیمیشن، درصد بسیار ناچیزی است. ما باید زنجیره ارزش و تفکیک کارها را در انیمیشن بشناسیم. نمی‌توانیم یک اثر بسازیم که نویسنده، کارگردان، تدوینگر، تهیه‌کننده و طراح کاراکتر آن یک نفر باشد، این طور بود هر کس می‌توانست در خانه‌اش یک فیلم سینمایی بسازد، متأسفانه مهم‌ترین کاری که ما توانایی انجام آن را نداریم، کار تیمی است. این مشکلات به‌نظرم باید در ادبیات تولید حل شود. به‌ناتیم که ما چطور می‌توانیم از تجهیزات به‌صورت اشتراکی استفاده کنیم، چطور می‌توانیم از شبکه داده برای کم‌کردن هزینه‌ها استفاده کنیم. چطور می‌توانیم حقوق معنوی افراد را رعایت کنیم. به عنوان مثال قرارداد یک پروژه بین سرمایه‌گذار و تولیدکننده به‌بن‌بست خورد، چون سرمایه‌گذار می‌گفت حتی جوازری که طراح کاراکتر اثر بگیرد هم برای من است، چون اگر من پول نمی‌دادم اصلاً طرح کاراکتری وجود نداشت که بخواهد جایزه بگیرد! اینس نگاه‌ها باید اصلاح شود. متأسفانه دانشگاه‌ها ما در حال حاضر فقط کارگردان دانش‌آموخته می‌کنند، کارگردان‌هایی که توانمندی فنی دارند ولی نمی‌توانند در یک فیلم کار تیمی کنند. به‌سریال یا فیلم انیمیشن بین ۲۰ تا ۳۰ عنوان شغلی وجود دارد که یکی از آن‌ها کارگردان است و دو سه نفر از این‌ها آرتیست هستند. باید تکسین هستند، تکسین‌هایی که باید بتوانند علم را درست‌به، روز و با دوره‌هایی آموزشی صحیح و یکسان سپری کنند تا هویت بگیرند. نه اینکه هرکسی با چند دوره آموزشی روی اینترنت فکر کند کار را یاد گرفته و بعد هم آرزو کند کارگردان انیمیشن شود. چرا شما آرزو ندرای که یک انیماتور زبردست شوید که دستمزد خیلی بالایی هم دارد؟ به‌نظرم این مشکلات باید در دانشگاه حل شود.

♦ چالش‌های ورود انیمیشن ایران را به بازارهای جهانی چه می‌دانید؟

یکی از مهم‌ترین موارد، عدم رعایت موارد حقوقی است، مواردی که بخشی به دلیل تحریم به وجود آمده و بخشی به این دلیل که ما سابقه صادرات در این حوزه را نداشتیم. بخش دیگری هم به خاطر عدم وجود آژانس‌های فروش قوی است. در دنیا این آژانس‌ها هستند که موجب تولید فیلم سینمایی انیمیشن می‌شوند. به عنوان مثال این آژانس‌ها ظرفیتی را در کشور «ا» می‌بینند و ظرفیت دیگری را در کشور «ب» سبب بهانه‌ای پیدا می‌کنند و اینس دو ظرفیت را به هم وصل می‌کنند و آن‌ها را از حالت بالقوه به بالفعل تبدیل می‌کنند. مثلاً یک فیلم سینمایی در اسپانیا در حال تولید است با نام «گه دارنده اژدها» که محصول مشترک اسپانیا و چین است. این دو کشور کجا همدیگر را می‌بینند که بخواهند با هم اثر مشترک بسازند؟ آنجایی که یک نفر، یک واسطه، یک آژانس فروش یا یک توزیع‌کننده، کتابی را از چین به اسپانیا می‌آورد، سراغ جایی که در تولید توانمند باشد می‌برد و این دو را به هم وصل می‌کند. از یکی پول می‌گیرد و از دیگری خدمات و یک کار می‌سازد، کاری که با آن هم خودش سود می‌کند، هم کشور سرمایه‌گذار و هم کشور تولیدکننده.

متأسفانه ما در کشورمان در این حوزه ضعیفیم، آن هم به این خاطر که همه نگاه‌هایمان به جشنواره‌ها بوده است. بخشی از عمده فعالیت‌هایی که آژانس‌های نماینده فروش ما می‌کنند، فروش نیست بلکه ارائه محصولات به جشنواره‌هاست، به همین دلیل هم بازارها کمتر مورد توجه قرار می‌گیرند. ما به تعداد انگشت‌های دست آدم حرفه‌ای، علمی و کسی که این فضا را بشناسد، نداریم و تعداد آدم حرفه‌ای برای ورود به بازارهای جهانی، خیلی کم است.

بروند و فاجعه همین‌جا اتفاق می‌افتد. همه این مسائل موجب می‌شود دانش‌آموزان، رغبتی به خواندن پیدا نکنند و انگیزه‌ای برای مطالعه نداشته باشند.

ا فرهنگ و هنر / خدیجه زمانیان | محمدجواد جزینی ضمن انتقاد از نظام آموزش و پرورش، این نظام را فاقد برنامه‌ای برای علاقه‌مند کردن دانش‌آموزان به مطالعه و تحقیق عنوان کرد.

این منتقد و داستان‌نویس گفت: نظام آموزشی بیش از آنکه بچه‌ها را از کتاب و مطالعه دور می‌کند آن‌ها را نسبت به خواندن بی‌میل می‌کند. با این‌که در بارها از رسانه‌های مختلف این هشدارها داده شده اما نظام آموزشی تلاشی برای بازگشت از این مسیر غلط انجام نمی‌دهد.

این مدرس داستان با بیان اینکه قشر معلم و منش آن‌ها می‌تواند تأثیر زیادی بر آینده دانش‌آموزان

چهره‌خبر

محمد جواد جزینی:

نظام آموزشی بچه‌ها را نسبت به خواندن بی‌میل می‌کند